

8940 ALI "SLIŠANA ZVENEČA" BESEDA VARUJE PRED ZMOTO?....

21. februar 1965 [Bertha Dudde](#)

Slišana zveneča beseda je znamenje najintimnejšega zedinjenja z Menoj, ki vam daje tudi jamstvo za resničnost tistega, kar vam je dano prejeti. Takrat vas Jaz nagovorim tako, da slišite misli kot jasno izgovorjene besede, vendar tega glasu ne more slišati vaše telesno uho, temveč zveni v srcu in vas neizmerno osrečuje. To je tudi znamenje nenavadne zrelosti duše, ki človeku omogoča, da od Mene sprejema najgloblje modrosti, tako da je treba vse, kar vam daje luč, kar vam daje svetlobo duha, vse, kar je narekovano prejemniku, šteti tudi za neposreden besede z Moje strani, saj jih sliši in jih nato zapiše. Različna je lahko le stopnja sprejemnika, ki natančno določa globino modrosti njegovih sporočil.

Vendar je treba poudariti eno stvar, da gre lahko razum vsakega sprejemnika svojo pot in da zaradi svobodne volje ne sme biti podvržen nikakršni prisili. In prav to je odločilno, da se človek lahko zmoti tudi takrat, ko njegov intelekt ni izklopljen, saj ga tudi Moj nasprotnik skuša uporabiti zase, Jaz pa ga ne morem braniti, ko se skuša izraziti skozi razum.... Človek pa se lahko pred njim brani, če Me nenehno prosi, naj ga obvarujem pred vsemi zmotami. Tako je mogoče tudi to, da se nasprotnik vmeša v vprašanja, ki jih sam zašepeta človeku in si nato nanje na enak način tudi odgovori, da se mu torej oglasi tudi glas, ki se ga sicer **nelagodno dotakne**, a ga vedno pripisuje zgolj telesnemu stanju. Toda tudi vi, ljudje, **boste ob branju takšnih sprejemov (besedil) občutili nelagodje**, in ko boste na to pozorni in Me boste intimno prosili za razsvetljenje, boste to tudi lahko prepoznali kot zmoto. Kajti vse morate preveriti in vedno upoštevati, da Jaz človekovi volji ne morem delati nobene sile, ne glede na to, kako blizu Mi je in da mu Jaz lahko (še naprej) dajem Svoje duhovne darove. Kdor pa to nepremišljeno spregleda, zapade v enako razmišljanje in Satan je že zmagal, kakršen koli že je njegov namen – da zmede srca ljudi....

Prav tako ga pozneje (Lorberja) nisem mogel opozoriti na njegovo zmoto, saj je bil njegov um zdaj še bolj ukvarjal z vprašanjem, na katerega mu je Moj nasprotnik odgovoril povsem v skladu z njegovo voljo, saj vedno znova poudarjam, da Jaz ne vplivam na človekovo voljo proti njemu samemu.... odločilna je le njegova volja, ki bi se lahko tudi povsem obrnila k Meni in potem bi mu bila resnično posredovana tudi čista resnica. In tako zdaj ni več vprašanje, da je človek skozi slišano besedo zaščiten pred vsemi zmotami, temveč je samo vprašanje, ali je v trenutku prejema tudi slišal „Mojo besedo“, **kajti tudi Moj nasprotnik (Satan) se lahko izraža na enak način, vendar njegov glas odmeva v zatilju, zaradi česar prejemnik pri tem občuti nelagodje (slabost)**, ki ga pripisuje svojemu telesnemu stanju. Niti en človek ni izvzet iz takšnih nasprotnikovih nadlegovanj, še posebej takrat, ko temu ni predhodno sledila prošnja za zaščito pred zmoti, ki Mi daje pravico, da ga odrinem stran. In prav zaradi Moje narave vas ljudi hoče (Satan) spraviti v zmedo, kajti to je njegov namen, da Me ne bi pravilno prepoznali, da vas ne bi izgubil za Mojo korist. In prav zaradi Svoje narave vam jo želim vedno znova razodeti z Božjimi razodetji, saj vam vsaka neresnica preprečuje, da bi si prizadevali za Mene, da bi Mi dali vso svojo ljubezen.

In vaše prepričanje, da mora biti sprejemnik slišane besede prost vseh napak, mu je dalo najboljšo podlago.... In vendar sklepate napačno. In če tudi zdaj ne verjamete Mojim popravkom, potem boste še naprej hodili v zmoti, saj sem vam Jaz spet dal informacije o najpomembnejšem problemu; o vašem stvarstvu v najvišji popolnosti, iz česar lahko z Mojo pomočjo sami potegnute zaključke, ki vas bodo prav tako zadovoljili.... In upoštevajte, da je bil tudi Janez (Krstnik), klicatelj v puščavi, visok svetlobni duh, ki se je spustil na Zemljo.... da so bile tudi njegove misli svobodne.... da mu tudi Jaz nisem določil, naj misli, kar je prav.... da se je na njem preizkusil tudi Moj nasprotnik, ki mu je šepetal v misli dvome o Meni in Moji naravi, o Mojem poslanstvu.... ker je imel moč nad človekom v njem, in le od Janezove volje je bilo odvisno, da mu je bila dana luč o Meni Samem. Vendar vedno znova in znova poudarjam,

da nobenega človeka ne silim v vero, ampak mu želim le olajšati pot do prave vere.... Amen.

(To pojasnilo se neposredno navezuje na odlomek iz Velikega Janezovega evangelija Jakoba Lorberja, [2. knjiga 228-229](#), kjer se obravnava vprašanje t.i. »nasprotij« ali napačnih predstav o Bogu.)

[Bertha Dudde](#)